

מ"ת 9003/15 - מדינת ישראל נגד גש - הובא

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

20 אוגוסט 2015

מ"ת 9003/15 מדינת ישראל נ' ש
9002/15

לפני כב' השופט אהרן האזרמן
המבקש
מדינת ישראל
עו"י ב"כ עזה"ד נואה עו"
נגד
המשיב
גש - הובא באמצעות שוטרים
עו"י ב"כ עזה"ד أنها ברושבאנק

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

בנגד המשיב הוגשה בקשה למעצר עד תם ההליכים, על פי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו 1966, וזאת במקביל להגשת כתב אישום המיחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה בהיותו בלתי מושרתה לסוג הרכב ונוהגה ללא רישיון רכב תקף ולא ביטוח.

ע"פ עובדות כתב האישום, ביום 30/07/2015 (היום) בשעה 09:45, נהג המשיב באופןו בדרך בגין בתל אביב, נעצר לביקורת על ידי שוטר. המשיב נהג כאשר הוא פסול(lnהיגה ועונש מסר מותנה בן 8 חודשים, תלוי ועומד נגדו בגין עבירה זו).

המשיב נעצר והובא בפניי מיד עם מעצרו ולאחר הכנת כתב אישום היום. המבקשת עותרת למעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו.

הצדדים טענו לבקשתו ותיק החקירה הוגש לעיוני.

ב"כ המשיב לא חלקה על קיומן של ראיות לכוארתו ועל קיומה של עילית מעצר, בשלב זה של הדיון בעניינו של המשיב וטענה אף ורק לגבי האפשרות לשחרר את המשיב לחלופת מעצר, זאת מאוחר ולשיטה ניתן לאין את המסתוכנות הנובעת מהמשיב בכל הנוגע נהיגה על ידי מעצר בית עם פיקוח מפקחים.

לפיכך, לאחר שעניינו בחומר הראות בתיק החקירה הנני קובע כי יש די ראיות לכוארתו להוכחת כתב האישום, וכי קיימת עילית מעצר בעניינו של המשיב.

עמוד 1

ב"כ המשיבה התנגדה לשחרור המשיב לכל חלופת מעצר, בשים לב לכך שמדובר בעבירה חוזרת של נהיגה בזמן פסילה ונוהגה בהיותו של המשיב בלתי מושcha וכן נוכח קיומו של מאסר מותנה בן 8 חודשים שלא היה בה כדי להרטיע את המשיב.

לשיטה, החלופה המוצעת אינה יכולה לאין את המסוכנות הנשקפת מן המשיב.

ב"כ המשיב מצידה, טענה שהחלופה ראייה וכי בעבירות תעבורה, לא יורה בית המשפט על מעצר עד תום ההליכים, כמעט תמיד בנסיבות חריגים.

באשר למסוכנות הנשקפת מן המשיב, הרי שהוא נלמדת מכלול הנסיבות בעניינו, לרבות עבורי הפלילי והרשעתיו הקודמות בתעבורה.

בתיק שבנדון, המשיב נהג, לכואורה, בזמן פסילה (לצ"ן כי זו לא הפעם הראשונה) וכן בהיותו בלתי מושcha כלל לנוהגת אופנווע.

רק בתאריך 17/06/2015, לפני פחות חודשים, הורשע המשיב על ידי כב' השופט נהרי מבית משפט זה בצוירוף שני תיקים חמורים בעבירות זהות ונדון בכך בחמשה ל- 8 חודשים מאסר וזאת על תנאי שלוש שנים.

הנה כי אין לא חלפו חודשים והמשיב שב נהג לכואורה בהיותו בלתי מושcha על אותו אופנווע בו ביצע את העבירות בהן הורשע כאמור.

עינתי בפרוטוקול גזר הדין שמצוּ בתיק החקירה, מצאתי כי המשיב במידה רבה אמר בפני כב' השופט נהרי דברים דומים لما שאמր היום בדיון בפני, המשיב ביקש סליחה מבית המשפט ואמר שעשה שטות, טען לגבי מצבו הבריאותי, לגבי פגיעה הראש אמר כי הוא מתנצל וכי זה לא חוזר על עצמו.

זאת ועוד, המשיב במסגרת טיעונים לעונש טען בפני בית המשפט כי באותו אירועים נהג בקטנווע 50 סמ"ק אשר לשיטתו: "כיום יש אופניים חשמליים שנוהגים יותר מהאופנווע שהייתי עליו".

היום בפתח הדיון אמר המשיב בבית המשפט דברים דומים (שלא נרשמו בפרוטוקול) ויכולתי להתרשם לגבי הלק רוחו של המשיב כי המשיב אינו תופס את החומרה שבנogenicו באופנווע ומכאן ככל הנראה הסיבה בגין הוא שב וחוזר על אותם עבירות תוך זמן קצר ביותר ולמרות עונש מאסר כבר התלו' ועומד מעל ראשו.

עבורו התעבורתי של המשיב מכוביד כולל 81 הרשעות קודמות משנת 1962, ביניהן עבירות בטיחותיות, או צוות לתמורות, נהגה ברכב שנאסר לשימוש, ריבוי הרשעות בגין נהיגה ללא רישון נהיגה, ללא ביטוח בתוקף וכן כאמור הרשעה קודמת נהגה בפסילה ושתי הרשעות קודמות בהרשעות בגין נהגה בלתי מושcha לסוג הרכב (אופנווע).

עבורו הפלילי של המשיב כולל 8 עבירות, בהן עבירות תקיפה בין זוג הגורמת חבלה של ממש משנת 2008, איוםים, העלבת עובד ציבור, תקיפת עובד ציבור, הייזק לרכוש ועוד.

לאור המפורט לעיל, אני קובע כי נשקפת מסוכנות לציבור המשמשים בדרך, מהמשך נהיגתו של הנאשם.

עם זאת, סעיף 21 (ב)(1) לחוק המעצרים, מחייב את ביהם"ש לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה, שפוגעתה בחירותו של הנאשם. כמו כן, הולכה היא, כי אין להורות על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד.

בש"פ 2227 גրיפאת נ' מ"ז-

"יש להורות על מעצר כאמור רק במקרים בהם קיים חשש אמיתי שאף חלופת מעצר לא תהווה מענה להגנת הציבור מפני מסוכנותו של הנאשם".

חלופת המעצר שהוצעה מטעם הנאשם כוללת לשיטתו מעצר בית מלא בביטו בפיקוח בנו של הנאשם וחברו של הבן (لتיקופת ביניים של מספר ימים).

התיצבו כאמור בבית המשפט בנו של הנאשם וכן חברו אשר העידו בבית המשפט והתרשם כי מדובר באנשים נורמטיביים וכי כוונתם טוביה, עם זאת, אני בספק אם יש בהיקף הפיקוח המוצע על ידם כדי לספק מענה למסוכנות הנובעת מהמעורב במקרה זה.

התנאי הבסיסי לשחררו של עצור ל החלופת מעצר, הוא יכולתו של בית המשפט ליתן בו אמון, שיעמוד בתנאי שחרورو.

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, עינתי בתיק החקירה, אין סבור כי הנאשם ראוי לאמון בבית המשפט ולשחרור ל החלופת מעצר, שכן לטעמי, אין בחלופה המוצעת בשלב זה כדי לאין את המסוכנות הנשקפת לציבור מהמשך נהיגתו של הנאשם.

כאמור לעיל, עסקין בעבירות חוזרות דהינו, עסקין למי שסיגל לעצמו תרבות ערביתנית, הן במישור הפלילי והן במישור התעבורי וمفגין פעמי לאחר פעם זלזול מוחלט בהוראות החוק ובתי המשפט.

בבש"פ 9573/09, סלימאן נ' מדינת ישראל, אמר כבוד הש' ג'ובראן:

"**כידוע, על מנת שיורה בית המשפט על שחרورو של הנאשם של נאשם ל החלופת מעצר, עליו בראש ובראשונה להשתכנע כי ניתן ליתן באותו נאשם את האמון שלא ינצל לרעה את דבר שחרورو ויביא להפרת תנאי חלופת המעצר שנקבעו...مدפס התנהגו...הסדרתי של העורר, בתחום התעבורי, עולה החשש כי לפניו נאשם שאין אימת הדין שורה עליו, וככזה, יקשה עליו לראות כיצד ניתן לחתם בו את האמון שלא יביא להפרתם של תנאי חלופת המעצר שקבעו בעניינו...אכן בדיון העורר כי בפסקה נקבע שלרוב אין מורים על מעצרו עד תום ההליכים של הנאשם שלו**

מיוחס אך דבר ביצוען של עבירות תעבורה, אף בנסיבות יוצאות דופן, כאשר התנהגוו של הנאשם מלמדת כי אין ליתן בו אמון וכי הוא יסקן את שלום הציבור, יש להורות על מעצרו עד **תום ההליכים**.

המשיב נהג כאשר הוא מודיע לכך שהוא מצוי בפסילה על פי צו בית משפט, לאחר שנפסל בנסיבות פחות מחודשים לפני שנתפס נהג היום והובא בפני.

לפיכך, קיימת סכנה ממשית להישנות המקרים ובית המשפט אינו יכול להטיל את כבוד האחירות לשלם ציבור עברי הדריך על המפקחים המוצעים, ראוים ככל שיהיו, עת קיימת סכנה כאמור.

המשיב היה מודיע לקיומו של עונש מאסר מותנה בן 8 חודשים, אף גם עובדה זו לא מנעה ממנו לשוב ולנהוג בזמן פסילה, עבירה שלגביה נקבע במספר רב של פסקי דין, כי הנה עבירה חמורה המכחיבת ענישה הולמת ומרתיעה.

בע"פ 5056 מדינת ישראל נ' אסיאס מורנו, נאמר:

"לנוח הקטל הכבד בככבי הארץ קיימת חשיבות עליונה כי יושטו עונשים חמורים ומרתיעים כנגד עבריינים אשר אינם בוחלים מלהעשות שימוש בכלים רכב בככבי הארץ בזמן שפסולים הם מהחזקיק או לקבל רישיון הנהיגה. נהיגה בזמן פסילה טומנת בחובה סכנה לביטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. מעבר לכך, נהיגה בזמן פסילה משקפת התיחסות של ביזוי החוק ומצוות בית המשפט..."

בעניינו זה יש ליחס חמורה יתרה עת חזר ונוהג בכלים רכב בזמן פסילה בעת שנדון בעבר לעונש מאסר אותו ריצה בעבודות שירות ובעת שהיא תלוי נגדו מאסר על תנאי של 8 חודשים בגין עבירה קודמת של נהיגה בזמן פסילת רישיון. יש בכך כדי להסביר כי מדובר באדם המזולז זלזול עמוק בחוק, בצווי בית המשפט ובחוותו הבסיסית לקיים את הכללים שהחברה קבעה להבטחת חייהם ושלומם של בני הציבור.

לפיכך, לנוכח החומרה העולה מעבריינותו החוזרת ונשנית של המשיב ועל אף נסיבותו האישיות, היה זה אך נכון להפעיל את המאסר המותנה אשר תלוי ועומד כנגדו ולהוסיף ולהשיט עליו עונש מאסר בפועל. לא היה במשכו של המאסר המותנה כדי להצדיק הימנעות המפעלו".

לענין עבירה זו, נאמר על ידי כבוד הש' רובינשטיין, ברא"פ 11/222, הראל נ' מדינת ישראל:

"נהיגה בזמן פסילה אינה סטייה לחוי לחוק בלבד, אלא סיכון לכולי עלמא, לנוהגים ולהולכי הרגל מסביב, שהרי אם מצא בית המשפט כי פלוני אסור שיחזיק הנה בידו ויוהג ברכב, מעיד הדבר על מסוכנותו על הכביש".

ברא"פ 11/665abo עמאר נ' מדינת ישראל, אמר כבוד הש' רובינשטיין:

"UBEIROT NAGHAH BAFSILA LALA BI'TOCH V'LALA RISHON, YIS BAHN LA RAK DOFI PLILI ALA AF MOSERI KFOL: HESIKON HAMOBAK LEUBARI DROR (V'GEM LENOHG UZMO), ZO UIKAR, V'CAN KSHIMIM BEMIMOSH FIZOIM"

בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חילתה בעת נהיגה צאת; ראו למשל סעיפים 7 ו-12 בחוק הפיזיים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975, ומכל מקום הטלتم על קופת הציבור".

ברע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' מורה אבו לבן, אמר כבוד הש' לוי:

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנסיבות הנסיבות בזמנם פסילה. בביצוע מעשה זהה מסכן הנהוג, שכבר הוכח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נור לרגלו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצדוקים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכਬיש כל עוד הדבר תלוי ברכונו הטוב".

מכאן אנו למדים שבתי המשפט מייחסים חומרה יתרה לעבירות בהן מואשם המשיב, בדgesch על עבריותן חוזרת.

לאור הישנות העבירה, נסיבות ביצועה, והתרשומי מדבריו של המשיב בבית המשפט ועל בסיס הנימוקים שפורטו לעיל, אני קובע כי לא אוכל ליתן בשלב זה במשיב את האמון הנדרש לצורך שחרורו לחופת מעצר ועל כן, "שאר המשיב במעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו".

לפניהם משורת הדין מאחר והתרשמתי כי למשיב בעיות רפואיות ממשמעותיות ונוכח גילו אני מוצא לנכון להפנות את המשיב לשירות המבחן למבוגרים על מנת ששירות המבחן יערוך תסקير מעצר בהמשך להחלטתי זו.

במידה ושירות המבחן ימצא לנכון לבוא בפניו בהמלצתו לשחרר את המשיב לאחר שתימצא לו חלופת מעצר ראוייה, אקבע דין עיון חוזר בבקשתו.

אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו בתיק זה.

מורה כי מיד עם מעצרו יבוא המשיב בפני רופא שב"ס אשר יערך לו בדיקה ויקבל ממנו אינפורמציה לגבי מצבו הרפואי ולגבי התרופות אותן הוא נוטל וידאג לאשפוז רפואי למשיב, הכל בהתאם לנוהלי שב"ס.

קובץ המסמכים הרפואיים שנמסרו לי במסגרת טיפולינו ב"כ המשיב בבקשת זו הוחזר לב"כ המשיב.

לביקשת הסניגורית מורה לשב"ס לאפשר למשיב לקבל ציוד אישי בהתאם לנוהלי שב"ס בנוסף מורה לשב"ס לאפשר למשיב 10 שיחות טלפון כולל למספר טלפונים סלולריים וזאת על חשבון שב"ס.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחויז.

עקב השבתת מערכת נתן המשפט פרוטוקול הוקלט בתוכנת WORD ויסרק למערכת נתן המשפט.

ניתנה היום י"ד באב תשע"ה, 30 ביולי 2015 במעמד הצדדים.

אהרן האוזמן - שופט

